

APPELLATE CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ੋ ਸੀ.ਜੇ

ਚਰਨ ਦਾਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲਾ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

ਅਪੀਲ ਨੰ: 69-ਡੀ/1959 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII)-ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ-ਕੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਡੀ.ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਐਮ.ਕੇ. ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

JUDGMENT

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਚਰਨ ਦਾਸ, ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਅਤੇ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ-ਢੋਲਨ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਹਨ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਗੁੜ-ਕੀ-ਮੰਡੀ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਹਾਤੇ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਰਨ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 550 ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਚਰਨ ਦਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬਲੇਟ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 1957 ਵਿੱਚ, ਛੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 31 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 1957, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਚਰਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 4 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ, ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਤਿਆਗੀ ਦੀ

ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦਿੱਤਾ। 6 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1958 ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। 9,950, ਤੁਰੰਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਕਮ 31 ਅਗਸਤ, 1958 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, 30 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਤੱਕ, ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 6,000, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਬਣ ਜਾਣਾ ਸੀ, 30 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਤੱਕ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 5 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਰੱਦ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ 1952 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 1958 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਏ III ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਮੇਤ ਜਿਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। :

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ"।

ਫਿਰ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੈਟਾਲਾਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਕੋਰਸ ਹੈ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ "ਸੰਤੁਸ਼ਟ" ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਦਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ (1) ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬਾਲ ਸਿੰਘ (2) ਵਿੱਚ ਦੁਆ, ਜੇ. ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦੋ ਸਵਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, (i) ਕੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਤੇ (ii) ਕੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਸੰਬੰਧਿਤ

ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਕਿਆ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਰੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਸ, ਜੇ.ਜੇ., ਸਬਵਾ ਕੌਮ ਹਨਮੱਪਾ ਸਿਮਪੀਗਰ ਬਨਾਮ ਬਸੱਪਾ ਅੰਦਾਨੋਪਾ ਚਿਨੀਵਾਰ (3) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ 1955 N.U.C. ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਬੰਬੇ 2315. ਦੋਵਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਬੰਬੇ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ 11 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਤੋਂ 10 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਕਿ 16 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਉਠਿਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਸਬੇ ਦੇ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 31 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।, 1951. ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਬੰਬੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਪੰਨਾ 269 'ਤੇ ਵਿਆਸ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਨਾ 265 'ਤੇ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ:-

"ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਵਾਰਡ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੇ, ਸਾਲਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸਾਲਸ (ਪੰਚਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ-

'ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਰਸਕਾਰ.'

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ, ਇਸਲਈ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਈ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਮੁੱਢੇਬਿਹਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ: ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਹ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਹੁਣ, ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ

ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 28(1) ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ' ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ 'ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਲਸ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਜਹਾਗੀਰਦਾਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 28(1) ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 28(1) ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੋ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਕੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 28(1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਾਲਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਮਝੌਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਮਝੌਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 28(1) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਮਾਮਲਾ ਪੰਨਾ 269:- ਵਿਆਸ, ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

"ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਤਾਰ,

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਧਿਰਾਂ ਸਾਲਸੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਲਸ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 28 ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਆਦਿ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ 'ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ' ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਨਿਪਟਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਲਿਆ ਗਿਆ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਧਿਰਾਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਉਦਾਹਰਨ. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ' ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਸਾਲਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਅਵਾਰਡ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਲਸੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਵਾਰਡ ਦਾ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਟੈਂਡਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(3) (ਡੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ-

ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਾਧਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਾਧੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।'

ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰੈਂਟ ਕੋਰਟ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(3)(d) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੰਬੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28, "ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ" ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1952 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ, ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ 'ਭਾਵੇਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ' ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਗ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਇਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਆਮ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੰਬਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1953 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਚਰਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬਲੇਟ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਲੰਘਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੇਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਹਵਾਲਾ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਸਨ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.. ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ
ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)